

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 11 0 U 018543 16 Uvl
Dana, 16.01.2017. godine

Okružni sud u Banjaluci i to sudija Sunita Šukalo uz učešće Tatjane Grbić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BIH“ - Transparency International Bosne i Hercegovine, sa sjedištem u Banjaluci, Ulica Gajeva broj 2 (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa direktor kao zakonski zastupnik, Đikić Emir kao direktor, protiv tuženog Ministarstva trgovine i turizma Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu slobodnog pristupa informacijama, a odlučujući po prijedlogu za ponavljanje pravosnažno okončanog postupka, podnesenog od strane tužioca, donio je dana 16.01.2017. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Prijedlog za ponavljanje postupka, pravosnažno okončanog presudom ovog suda, broj 11 0 U 011830 13 U od 28.01.2015. godine, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom ovog suda, broj 11 0 U 011830 13 U od 28.01.2015. godine, uvažena je tužba i poništen akt tuženog, broj 14-01-806-2/13 od 8.04.2013. godine, za koju su dati razlozi. Navedenim aktom, tuženi je odgovorio tužiocu povodom izjavljene žalbe protiv informacije tuženog, broj 14-01-806/13 od 7.03.2013. godine da su tužiočevi žalbeni navodi dijelom osnovani.

Zahtjevom koji je zaprimljen kod ovog suda, dana 11.04.2016. godine, konstatovano je da tuženi nije postupio po pomenutoj presudi, kako to nalaže član 50. Zakona o upravnim sporovima, iako je bio u obavezi da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana prijema presude, donese novi upravni akt, umjesto poništenog uvažavajući pravno shvatanje i primjedbe suda u pogledu postupka. Tuženi je pozvan od strane suda, jer je u međuvremenu pokrenut novi upravni spor zbog neizvršenja presude, da iznese razloge zbog kojih nije postupio po nalogu suda iz presude kojom je okončan upravni spor, čije se ponavljanje traži. Dopisom, broj 14-01-08-806-20/13 od 20.04.2016. godine, tuženi je obavijestio sud o razlozima ne postupanja, navodeći da traženi Ugovor o privatizaciji robne kuće „Boska“ (u daljem tekstu: RK „Boska“), nije moguće dostaviti jer je otuđen, tako da zbog prirode stvari, koja je bila predmet spora nije moguće donijeti novi akt, koji bi zamijenio poništeni. U vezi sa navedenim okolnostima i to nestankom ugovora, tuženi je dostavio akt o sprovođenju radnji, broj 14-01-606/15 od 11.03.2015. godine, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Centra javne bezbjednosti Banjaluka (u daljem tekstu: MUP RS, CJB Banjaluka), Odjeljenje za sprječavanje privrednog kriminala, kako bi se došlo do saznanja o odgovornosti pojedinaca u slučaju nestanka službene dokumentacije iz Ministarstva trgovine i turizma Republike Srpske.

Rješenjem ovog suda, broj 11 0 U 018543 16 U od 24.08.2016. godine, odbijen je zahtjev tužioca u predmetu izvršenja presude istog suda, broj 11 0 U 011830 13 U od 28.01.2015. godine, sa obrazloženjem datim u tom rješenju.

Naime, sud je podsjetio na odredbu člana 52. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), pa je u skladu sa tim konstatovao da je nestanak Ugovora o privatizaciji RK „Boska“ Banjaluka, bilo medijski praćeno na području cijele Bosne i Hercegovine, zaključio da tuženi nije u mogućnosti izvršiti presudu, koju tužilac traži i donijeti novi upravni akt, konstatujući da se radi o pitanju „više sile“, koja tuženog onemogućava u ispunjenju naložene obaveze, a na koju okolnost tuženi ne može uticati i zaključujući da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za postupanje suda u smislu pomenute odredbe člana 52. stav 2. ZUS, radi čega je zahtjev tužioca neosnovan i kao takav odbijen u skladu sa ovlaštenjima iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

Odgovarajući na zahtjev suda od 12.12.2016. godine, po pitanju prijedloga za ponavljanje pravosnažno okončanog postupka, tuženi je dostavio pismeni odgovor, dana 29.12.2016. godine, navodeći činjenični osnov, koji je prethodio podnošenju zahtjeva od strane tužioca i navodeći da nije u mogućnosti postupiti po presudi ovog suda, broj 11 0 U 011830 13 U, a niti donijeti novi upravni akt jer je onemogućen u ispunjavanju naložene obaveze na koju okolnost, ne može uticati.

Ponavlja aktivnosti koje je preduzeo sa nestalim ugovorom i ističe da tužilac nije dostavio nove činjenice i dokaze, koji bi potkrijepili prijedlog za ponavljanje spora i predlaže da ovaj sud prijedlog odbije kao neosnovan.

Iz stanja spisa proizlazi da je tužilac, dana 13.02.2013. godine, podnio zahtjev tuženom, u smislu člana 11. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 20/01), tražeći dostavljanje Ugovora o privatizaciji RK „Boska“ Banjaluka, potpisan od strane Ministra, koji je na čelu tuženog i konzorcijuma „Zekstra grupe“.

Nakon toga je uslijedila procedura propisana gore pomenutim zakonom-urgiranje odluke pa informacija tuženog, kojom obavještava tužioca po pitanju traženog s tim da je tom prilikom rečeno da se ne može dostaviti tražena dokumentacija jer druga strana nije dala saglasnost za dostavljanje ugovora, koji predstavlja poslovnu tajnu i protivi se interesima konzorcijuma. Tuženi se i dalje držao pasivno, odnosno nije htio udovoljiti zahtjevu tužioca.

Presudom ovog suda, broj 11 0 U 011830 13 od 28.01.2015. godine, uvažena je tužba tužioca, kojom je osporio zakonitost akta tuženog, i to odgovora, broj 14-01-806-2/13 od 8.04.2013. godine.

Ovaj sud je odlučujući po zahtjevu za izvršenje predmetne presude rješenjem, broj 11 0 U 018543 16 U od 24.08.2016. godine, odbio zahtjev kao neosnovan, dajući razloge za takvu odluku, odnosno nalazeći ih u činjenici postojanja „više sile“ koja se ogleda u činjenici da je sporni ugovor „nestao“ iz posjeda tuženog.

Prijedlog za ponavljanje postupka, koji je okončan rješenjem ovog suda, broj 11 0 U 018543 16 U od 24.08.2016. godine, tužilac traži ponavljanje postupka nalazeći uporište u odredbi člana 41. stav 1. i stav 6. ZUS-a.

Odredbom člana 41. ZUS propisano je da će se ponoviti postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda, ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnosti da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni na raspravi u ranijem sudskom postupku. Stavom 6. iste odredbe propisano je da će se postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda ponoviti na zahtjev stranke ako stranci, odnosno zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

Uvidom u prijedlog za ponavljanje postupka, kako ga je uputio tužilac i citirao predmetnu odredbu sa stavom 1. i 6. može se zaključiti da nisu ispunjeni uslovi propisani za primjenu ovog instituta.

Naime, činjenice koje tužilac ne može osporiti jesu, a koje su obrazložene u rješenju ovog suda od 24.08.2016. godine, da tuženi nije u mogućnosti izvršiti presudu ovog suda, broj 11 0 U 011830 13 U od 28.01.2015. godine i donijeti novi upravni akt jer je nastupanjem „više sile“ onemogućen u ispunjenju naložene obaveze i na koju okolnost tuženi ne može uticati.

Tuženi je predočio dokaz da je preduzeo aktivnosti u vezi sa nestankom Ugovora o privatizaciji RK „Boska“ pred nadležnim organima od čijeg će razrješenja, zavisiti dalje postupanje s tim da u trenutku odlučivanja o prijedlogu zahtjev tužioca nije osnovan pa ga je kao takvog valjalo odbiti, shodno ovlaštenjima iz odredbe člana 31. stav 1. i 2. ZUS-a.

Zapisničar
Tatjana Grbić

S u d i j a
Sunita Šukalo